

«А моя дитина готова до школи?» Сценарій розмови з батьками

ДІЙОВІ ОСОБИ:

- Директор — Бездоганна Віра Миколаївна;
- Мама 1 — Турботлива Катерина Максимівна;
- Тато — Занепокоєний Олег Васильович;
- Мама 2 — Невпевнена Марія Іванівна.

СИТУАЦІЯ 1

Кабінет директора. Віра Миколаївна сидить за столом, на стільці біля столу сидить мама одного з вихованців дитсадка. Мама схвильовано говорить. Директор уважно слухає, а потім привітно відповідає.

Мама 1: Матвійчику сім років виповниться лише в листопаді. Але наш тато планує віддати сина в школу вже у вересні. Я хвилююся, чи не зарано для Матвія йти у перший клас. Але взагалі мій синок здібний і самостійний, навіть сам навчився рахувати. Як ви гадаєте, чи варто віддавати його в школу цього року?

Директор, трохи подумавши, відповідає.

Директор: Я дізнаюся, що про це думають практичний психолог і вихователь. Але ви можете відповісти на запитання самі, якщо об'єктивно оціните Матвія за критеріями готовності до школи.

Директор перераховує критерії готовності дитини до школи.

Директор: Пам'ятайте, показник віку — не головний критерій в ухваленні рішення. Щоб ви були стовідсотково впевнені, я попрошу вихователя заповнити з Матвієм анкету на готовність дитини до школи і покажу її вам.

Мама похитує головою на знак згоди.

Директор: Чекатиму на вас у понеділок, середу або п'ятницю наступного тижня, щоб дати вам відповідь.

Мама дякує директорові за розмову і з усмішкою на устах виходить з кабінету.

СИТУАЦІЯ 2

Той самий кабінет директора. На прийом до директора прийшов занепокоєний тато.

Тато: Дякую, що розпитали практичного психолога і вихователя про Марійку і висловили свою думку, та я з нею не згоден. Не бачу проблеми, що Марійка не ладнає з іншими дітьми. Вона — особлива дитина. А погано відповіла на запитання з анкети, бо перелякалася чи розгубилася. Залишати дитину ще рік у дитсадку, тому що Марійка не знає своє прізвище і не розуміє різниці між цифрами та літерами, я не збираюся. Букви і цифри в школі вивчить.

Директор заспокоює тата.

Директор: Ніхто не знає Марійку краще, ніж ви. Тільки ви можете прийняти правильне рішення, чи йти їй в школу цього року.

Тато недовірливо слухає директора.

Директор: Аби допомогти вам, пораджу: не поспішайте віддавати дитину в школу. Марійка може піти в перший клас і в 7 років, коли їй це буде цікавіше. Зараз вона не розуміє, що таке школа — якщо ви поясните їй це, у неї з'явиться мотивація вчитися.

Директор показує татові анкету, яку заповнила вихователь Марійки. Проглядаючи анкету, тато починає сунитися. Директор заспокоює його.

Директор: Якщо ви сумніваєтеся в правильності відповідей в анкеті, то я можу заповнити її сама з Марійкою у вашій присутності. Так ви переконаєтеся в об'єктивності результатів анкети або, навпаки, в їх неправильності.

Тато, трохи подумавши, погоджується.

СИТУАЦІЯ 3

Прийом батьків триває. Директор готова вислухати усіх. Зараз у кабінеті занепокоєна мама дівчинка Оленки.

Мама 2: У нашій родині так склалося, що і я, і чоловік, і моя мама — всі пішли в школу в сім років. Ми вважаємо, що старша буде Оленка, коли піде в школу, то краще. Хоча ви, вихователь і практичний психолог вважаєте, що Оленка вже готова йти в школу, куди їй поспішати? Хай ліпше ще рік у дитсадок походить.

Директор (привітно): Ми будемо раді бачити Оленку в нашому дитсадку ще рік. Та я сумніваюся, що цей рік буде корисним для вашої дівчинки. Вона чудово впоралася з освітньою програмою. Весь рік вона лише повторюватиме те, що вже знає. Боюся, Оленці буде нудно, й у неї може пропасти мотивація до навчання. У школі вона зможе отримати нові знання, завести нових друзів. Я впевнена, що їй там сподобається. І я, і практичний психолог, і вихователь вважаємо, що Оленка вже готова до школи. Тому радимо віддати її в школу цього року. Але рішення приймаєте ви.

Прийом батьків завершився. За столом сидить втомлений директор і усміхається: «Як добре, що маю такого чудового помічника, як «Практика управління дошкільним закладом»! Я знаю, як діяти й що відповідати батькам, щоб вони пішли задоволені.